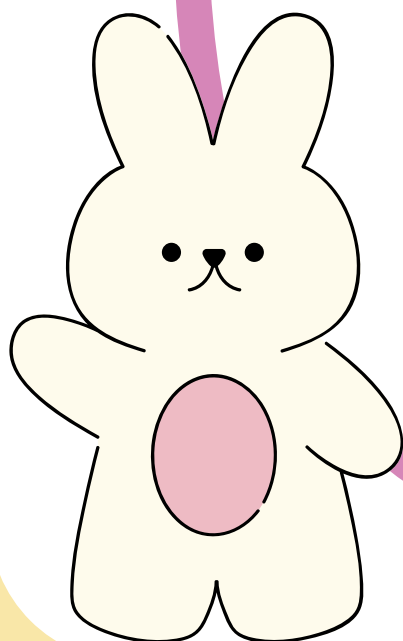

MŠ s křesťanskou výchovou
Husova
Uherské Hradiště

2024

Velikonoční ČASOPIS

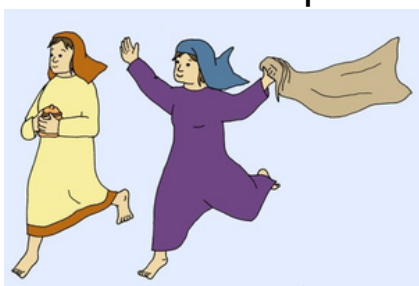

Velikonoční Příběh

Nedělního rána, třetí den poté, co byl Ježíš ukřižován, se ženy vydaly k hrobu s vonnými mastmi. Chtěly jimi potřít jeho mrtvé tělo.

Když přišly ke hrobu, uviděly odvalený kámen. Velmi se polekaly, protože u hrobu uviděly stát muže v oslnivě bílém oblečení. Byl to však anděl a řekl jim: „Nebojte se! Vím, že hledáte Ježíše. Není tady. Vstal z mrtvých! Běžte a řekněte o tom jeho učedníkům.“

Anděl ještě vzkázal učedníkům, aby se vydali do Galileje, tam že se setkají s Ježíšem. Ženy se rozběhly zpět do města a vše učedníkům s radostí pověděly.

Učedníci si nejdříve mysleli, že si ženy vymýšlejí a nechtěli jejich slovům uvěřit.

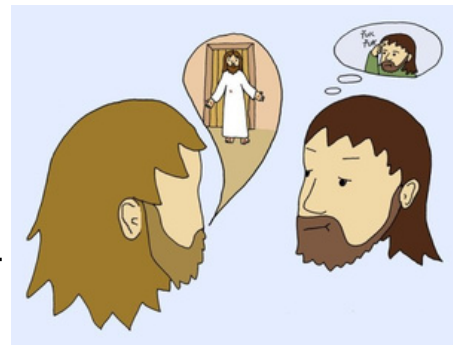
Přesto se nakonec Petr a Jan rozběhli ke hrobu, aby se na vlastní oči přesvědčili. Jan byl rychlejší, ale do hrobu zatím jen nakoukl. Až když přiběhl i Petr, vstoupili spolu dovnitř a uviděli, že ženy mluvily pravdu. Uviděli jen složené plátno a roušku, do nichž bylo zabaleno Ježíšovo mrtvé tělo.

Petr a Jan se vrátili k ostatním učedníkům a potvrdili jim, že všechno, co jim ráno ženy řekly, je pravda. Přesto byli učedníci plni strachu. Báli se lidí, kteří Ježíše dali ukřižovat, aby neublížili i jim. Proto byli schovaní v domě a pro jistotu si i zamkli dveře.

Jistě přemýšleli a povídali si o událostech, které prožili. Když nastal večer, učedníci se v jednu chvíli velmi polekali. Přestože dveře byly zamčené, stál mezi nimi Ježíš. Řekl jim: „Pokoj vám!“ Učedníci si nejdříve mysleli, že je to duch a báli se, ale Ježíš je přesvědčil, že mezi nimi stojí živý a opravdový. Poté jim vysvětlil, co všechno znamenají události, které se v posledních dnech staly a vysvětlil jim, že to vše je součástí Božího plánu na záchranu všech lidí. Přislíbil jim také jako posilu Ducha svatého.

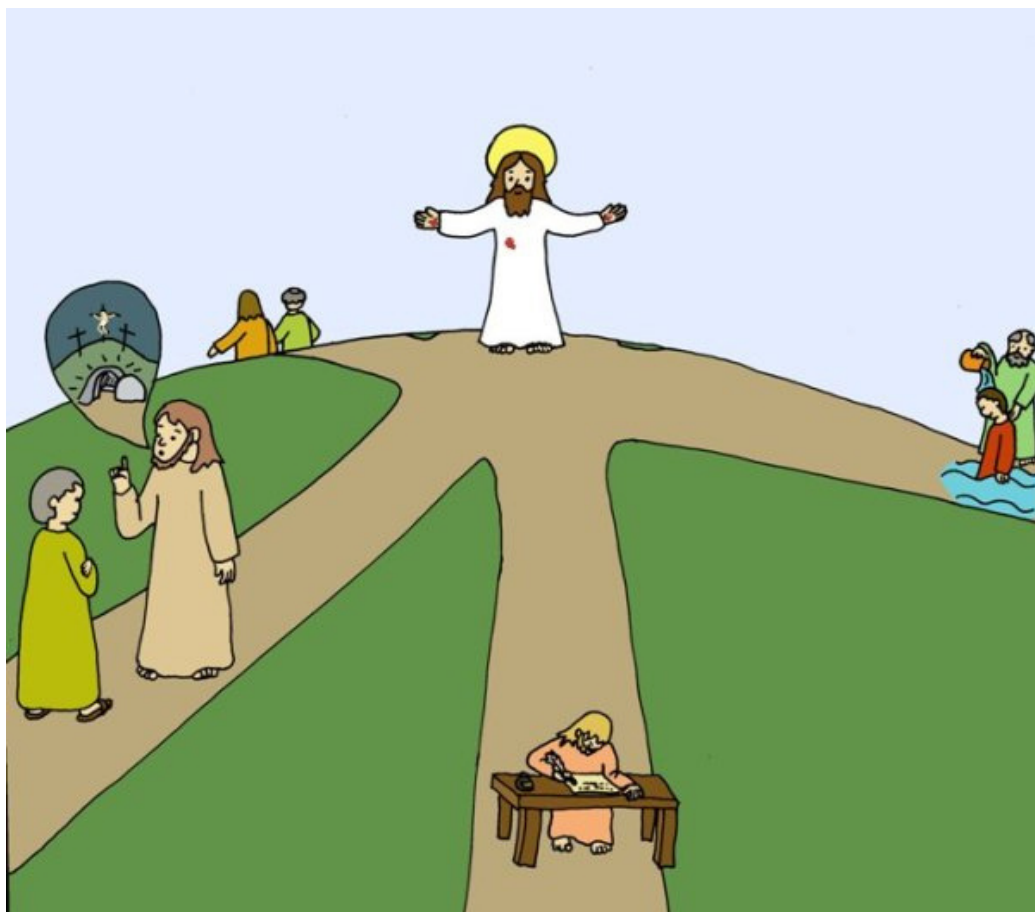
Velikonoční Příběh

Potom od nich Ježíš zase odešel. Jeden z apoštolů, Tomáš, mezi nimi v tu chvíli nebyl. Když se vrátil, učedníci mu o všem vyprávěli. Říkali: „Viděli jsme Pána.“ On jim ale vůbec nevěřil a řekl: „Dokud nevidím na jeho ruku stopy po hřebecích a dokud do nich nevložím prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“

Za týden byli zase všichni učedníci spolu v místnosti a Ježíš k nim opět vešel zavřenými dveřmi a řekl: „Pokoj vám!“ Potom vyzval Tomáše, aby si sáhl do jeho ran a řekl mu: „Nepochybuji a věř!“ Tomáš uvěřil a řekl: „Pán můj a Bůh můj!“

Během následujících dnů se Ježíš dále setkával s učedníky. Když uplynulo skoro šest týdnů, setkal se Ježíš se svými jedenácti učedníky na hoře, kterou jim k setkání určil. Tam jim řekl: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte do celého světa a všem lidem přinášejte dobrou zprávu o tom, že každému, kdo se obrátí a ve mne uvěří, budou odpuštěny jeho viny. Křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je vše, co jsem vám přikázal.“

Ježíš vstal z mrtvých! Volejte sláva a alespoň 50 dní se radujte!

Sejdi se se svou rodinou, zahrajte si nějakou deskovou hru, podívejte se na pohádku, umíchejte nějakou slavnostní limonádu, běžte na výlet nebo si vyrobte nějakou dekoraci do domu, ale hlavně buďte spolu.

Symboly Velikonoc

Velikonoční beránek - Symbolizuje Ježíše Krista, který se za nás obětoval a zvítězil - proto se znázorňuje s praporem vítězství.

Symbol kříže - nejdůležitější symbol křesťanství, protože Ježíš zemřel na kříži.

Velikonoční oheň - světí se při obřadech Velké noci na Bílou sobotu, od něj se zapaluje velikonoční svíce a za slavnostního průvodu se provolává „Světlo Kristovo“. Symbolizuje vítězství nad temnotou světla.

Velikonoční svíce - je úzce spjata s velikonočním ohněm, je jeho nositelem. Svíce bývá zpravidla bílá. Symbolizuje naději s novým životem. Máte doma zbytky svíce? Rozpusťte je a vyrobte si krásnou novou svíčku. Až ji zapálíte, můžete se u ní třeba pomodlit

Velikonoční vejce - vejce můžeme přirovnat k zamčenému hrobu, který přesto skrývá život. Má tedy spojitost také s křesťanstvím. Pokud jsi ještě žádné vajíčko nevytvořil/a, hurá do toho. Možností je spousta. Vyfoukané/uvařené vajíčko můžeš ozdobit květinami, bavlnkami, fixami, temperami nebo třeba nálepkami

Velikonoční beránek

Suroviny:

- 120 g másla
- 4 vejce
- 200 g cukru krupice
- 1 vanilkový cukr
- 200 ml mléka
- 300 g polohrubé mouky
- 1 prášek do pečiva
- trochu šťávy z citronu
- tuk na vymazání formy
- hrubá mouka na vysypání

Postup:

1. Tuk, žloutky a cukry utřeme do pěny.
2. Postupně přidáváme vlažné mléko a mouku smíchanou s práškem do pečiva.
3. Zakapeme šťávou z citronu a nakonec pomalu vmícháme sníh z bílků.
4. Těsto vlijeme do předem důkladně tukem vymazané a moukou vysypané formy.
5. Pečeme v předehřáté troubě asi 35 až 45 minut na 170 °C.

Vojtíkovy veliké Velikonoce: Zelený čtvrtek

Sotva Vojtík dojedl polévku ze zeleného hrášku, už spěchal k dědečkovi. Dědeček seděl ve svém oblíbeném křesle a popíjel podivný nápoj.

„Ahoj, dědo,“ zvolal Vojtík a hned si všiml dědečkovy sklenice. „No fuj, co to piješ za blivajz?“

„Ahoj, Vojto! To není žádný blivajz. To je kopřivový čaj. Ty jsi dnes neměl nic zeleného k jídlu?“

Vojtík se zamyslel a povídá: „No jo, měl. Polívčičku. Hráškovou.“

„Tak vidíš. To proto, že je dnes Zelený čtvrtek.“

„Co to znamená, dědečku?“

„Podle pověry máš na Zelený čtvrtek sníst něco zeleného, abys byl celý rok zdravý. Ale správně se Zelený čtvrtek nazýval Plačtivý. Lidé to pak trochu s těmi názvy popletli,“ vysvětlil dědeček.

„Plačtivý? To proto, že toho Ježíše chytili, vid', dědo?“ vzpomněl si Vojtík na včerejší příběh.

„Ano, Vojtíku. Dneškem si lidé připomínají den, kdy Ježíše zajali. Ještě se stihl se svými žáky navečeřet a připomenout jim, aby učili lidi správnému chování tak, jak to dělal on. Když se odešel pomodlit do zahrady, už tam na něj vojáci čekali.“

„Protože jim to řekl Jidáš.“

„Správně, Vojto. Vidím, že si to dobře pamatuješ. A víš, co je tohle?“ zeptal se dědeček a zvedl ze stolu dřevěnou hračku. Zatočil s ní a ozval se šílený rachtavý rámus. Vojta si zacpal uši.

„To byl hluk,“ divil se Vojta a sundal ruce z uší. Začal si prohlížet tu podivnou hračku. Dědeček se jen smál.

„To je řehtačka. Víš, Vojtíku, dřív lidé neměli žádné hodinky, televize, natož mobily. Aby věděli, kolik je hodin, zvonily jim z kostela zvony v poledne a večer. Jenže na Zelený čtvrtek zvony odlétají do Říma.“

„Mají křídla? Lítají také v hejnech jako ptáci?“

„Zpomal, zpomal, Vojto,“ smál se dědeček. „Ony zvony doopravdy neodletí. Jen se to tak říká. Přestává se na ně zvonit až do soboty. Tím si lidé připomínají smutek nad tím, co se stalo Ježíšovi. Místo zvonění zvonů hrají děti na řehtačky.“

„Aha. Můžu si to také zkusit?“

„Ale jistě. Vezmi si ji ven, ať neděláme doma rámus. Dnes svítí sluníčko a je krásně.“

„A kdy mi, dědečku, řekneš, jak to bylo dál s Ježíšem?“

„To ti, milý Vojtíku, povím zase zítra.“

Vojtíkovy veliké Velikonoce: Velký pátek

Byl pátek před Velikonocemi a Vojtík už se těšil, jak půjde odpoledne za dědečkem poslechnout si další část příběhu Velikonoc. Jak se ale podivil, když po obědě přišel dědeček za ním.

„Ahoj Vojto, honem oblékat. Dnes je Velký pátek, tak ať nám ty poklady někdo nevybere,“ volal dědeček ode dveří s úsměvem.

„Jaké poklady, dědo?“ ptal se Vojta a hledal boty.

„Říká se, že na Velký pátek se otevírají pukliny ve skalách nebo díry v zemi. V nich čeká na poctivé lidi poklad.“

„Jů, vážně? Já ho chci najít,“ volal Vojtík a už se soukal do bundy.

Za pár minut si to Vojtík už štrádoval po cestě k lesu vedle dědečka.

„A jak ten poklad poznáme, dědo?“

„Říká se, že bude zářit. Ale je to jen pověra, Vojtíku,“ dodal dědeček.

Sluníčko pěkně svítilo a hrálo Vojtíka do tváří.

„Hele, támhle něco svítí!“ volal Vojtík a vrhnul se do díry od vyvráceného stromu.

Ale to jen prosvítalo sluníčko. Vojtík se chvíli přehraboval v hlíně, jestli přece jen nějaký poklad nenajde, ale nic tam nebylo. Šli tedy dál.

„Já myslím, že támhle něco je,“ povídal dědeček a ukázal na hromadu balvanů u lesní cesty. Vojtík se tam hned nadšeně rozběhl. Však tady to znal. Sem si chodil s dědou hrát dost často. Jaké pro něj ale bylo překvapení, když mezi kameny objevil malou dřevěnou truhličku a v ní několik čokoládových a několik pravých mincí.

„Dědo, dědo! Našel jsem poklad!“

„Vážně?“ divil se dědeček.

„Podívej,“ radoval se Vojtík a ukazoval dědečkovi poklad. „Tys o něm věděl, že jo? Dal jsi ho tam ty?“

„Ale, Vojto, co tě nemá. To ten dnešní kouzelný den,“ smál se dědeček. Ale Vojtík věděl. O to větší radost z toho měl.

Vojtík s dědou přišli z procházky domů. Když je babička uviděla, spráskla ruce.

„Kde ses tak umazal, Vojtíšku?“

„Hledal jsem poklady! A našel, koukej,“ povídal Vojtík a ukazoval babičce poklad.

„Ty kalhoty ti vyperu, ale až zítra. Dnes se nesmí prát.“

„Proč?“ ptal se Vojta udiveně. Najednou si vzpomněl, že pro samé poklady úplně zapomněl na příběh o Ježíšovi.

„Protože dnes je velmi smutný den. Dnes byl Ježíš odsouzen a ukřižován,“ vysvětlil dědeček.

„Říká se, že kdo by dnes pral prádlo, tak by pral v jeho krvi.“

„On tedy doopravdy umřel?“

„Ano, Vojtíku. Jeho žáci mu udělali hrob a zavalili ho velikým kamenem.“

„Takhle to tedy končí?“ ptal se smutně Vojtík.

„Kdepak. To bude ještě pokračovat. Vyprávím ti přece pohádku a ty mají dobré konce, ne? Tak utíkej domů. Zítra si připravíme pomlázku.“

Vojtíkovy veliké Velikonoce: Bílá sobota

Velikonoce jsou zase o den blíž, myslil si Vojtík a spěchal k dědečkovi. Našel ho v zahradě, jak třese jabloní.

„Co to děláš, dědo?“

„Třesu stromy, Vojtíku. Podle pověry tak budou mít velkou úrodu,“ vysvětlil dědeček.

„Budeme plést tu pomlázku?“ ptal se Vojtík.

„Ale jistě. Proutky mám támhle připravené. Tak pojď.“

Dědeček ukázal Vojtíkovi, jak se plete pomlázka z vrbových proutků. Vojtík to několikrát zkusil a už mu to šlo skoro samo. Měl z toho velikou radost.

Vojtíkovy veliké Velikonoce: Bílá sobota, Anička I.

„Uplete si pomlázku i babička?“ ptal se Vojtík.

„Kdepak. Koledovat chodí jen kluci. Babička peče beránka a bude barvit vajíčka, aby měla v pondělí co darovat koledníkům.“

Když upletli a zavázali pomlázky, dědeček uvázal na každou bílou mašličku.

„Dříve se nedávala vajíčka. Ale barevné pentličky,“ vysvětlil dědeček. „Copak, Vojtíku? Jsi dnes nějaký zamlklý.“

„Jen přemýšlím. Když Ježíš umřel, co s ním tedy bylo dál? Říkal jsi, že se zase probudí.“

„No ano, Vojtíku. Dnes je Bílá sobota. To se říká, že Ježíš ležel v hrobě. A v noci vstal z mrtvých. Kámen z jeho hrobu byl odvalený a hrob zůstal prázdný.“

„Já myslel, že vstane až v neděli nebo v pondělí,“ divil se Vojtík.

„Vstal v noci ze soboty na neděli, proto se tomu říká Velká noc. Odtud se vzal celý název pro

Velikonoce. Hlavní sláva se koná až v neděli.“

„A v pondělí bude nadílka! A půjdeme spolu koledovat, že jo, dědo?“

„Samozřejmě, že půjdeme, Vojtíku,“ smál se dědeček a hladil chlapce po hlavě.

„Já si chci vykoledovat žluté vajíčko,“ těšil se Vojta. „Mám žlutou moc rád.“

„Až ti řeknu, co znamená žlutá barva, možná ho chtít ani nebudeš.“

„Co znamená?“

„Vojtíku, pojď už domů,“ volala maminka z okna.

„Ale né, takhle se to nedozvím,“ bědoval Vojta.

Dědeček se usmál: „Vydrž do zítřka. Až přijdete na návštěvu, všechno ti to povím.“

„Díky, dědo! Už se těším!“ zavolal Vojtík a utíkal domů za maminkou.

Vojtíkovy veliké Velikonoce: Neděle – Boží hod velikonoční

V neděli se šlo na návštěvu k babičce a dědečkovi. Vojtík už se těšil. Byl tolik zvědavý, co znamenají ty barvy.

„Podívej se, dědo! Maminka mi dnes dala nové tričko. Prý aby mě beránek nepokakal,“ smál se Vojtík při té představě.

„No jo, to je pravda. A mě pokaká!“ zvolal dědeček. „Já jsem si zapomněl koupit něco nového na sebe! No ještě že je to jenom pověra.“

„Tak povídej, dědo, co ty barvy?“ žadonil Vojtík a posadil se k dědečkovi.

„Jedno po druhém, Vojto. Nejprve si povíme, co je dnes za den.“

„Neděle. Zítra bude nadílka a koleda, juchů!“

„Ano. Neděle. Boží hod velikonoční. Dnes je ta velká sláva, že Ježíš vstal z mrtvých. Život vyhrál nad smrtí. Já ti říkal, že to dobře dopadne.“

„Počkej, to už je konec? Vždyť bude ještě pondělí.“

„Pondělí už nepatří do velikonočního příběhu. Chodí se koledovat a bude ta nadílka, na kterou se tak těšíš, ale příběh o Ježíšovi dneškem končí. A právě k těm koledám se váže symbolika velikonočních barev.“

„Co to znamená?“ ptal se Vojtík.

„To znamená, že každá barva má svůj význam. Dříve dávala děvčata chlapcům za koledu mašle na pomlázku. Dnes dávají vajíčka, někdy dokonce sladkosti. Barvy dnes už takový význam nemají. Ale dříve měly.“

Pohádka pro děti Vojtíkovy veliké Velikonoce Nedele Boží hod velikonoční

„A co znamenaly?“

„Tak modré nebo fialové vajíčko znamenalo naději. Když dostaneš od někoho zelené vajíčko,

znamená to, že jsi mu sympatický a že jsi jeho oblíbenec,“ vysvětloval dědeček.

„No a co ta žlutá? Já chci žluté vajíčko.“

„Žluté vajíčko znamená odmítnutí. To žádný z chlapců dostat nikdy nechtěl. Ale červené ano. To znamená lásku.“

„A co hnědá vajíčka? Babička jich má spoustu.“

„Hnědá žádný význam nemá, Vojtíku. Ale babičce se dobře vyrábí v cibulové vodě, víš?“

Druhý den šel Vojta s dědečkem koledovat. Vykoledovali si spoustu vajíček, dokonce i nějaká žlutá. Vojta měl velikou radost. Jen co se vrátili z koledy domů, hned běžel na zahradu a hledal, kam mu zajíček letos ukryl dobroty. Bylo to snazší než najít poklad. Když si na nich Vojtík u dědečka pochutnával, říkal si, jaké jsou ty Velikonoce docela pěkné a veselé svátky. Už aby byly další.

Pro malé koledníky

Otloukej se, písťaličko

Otloukej se, písťaličko,
otloukej se, otloukej.
Nebudeš-li otloukati,
budu na tě žalovati
knížeti pánu,
a on ti dá ránu,
až odletíš ke zlatému džbánu.

Huš, huš, huš,
vrazím do tě nůž,
vrazím do tě kudličku,
vyrazím ti dušičku,
vrazím do tě zavíráček,
budeš zpívat jako ptáček.

Hody hody doprovody

Hody hody doprovody,
Dejte vejce malovaný,
Nedáte-li malovaný,
Dejte aspoň bílý,
Slepička vám snese jiný
V komoře v koutku
Na zeleném proutku.

Proutek se ohýbá,
vajíčko se kolíbá.
Vajíčko křáp,
slepička kdák,
máte nám ho,
paní mámo, dát.

Darujte vajíčka

Panimámo zlatičká, darujte nám vajíčka,
nedáte-li vajíčka, uteče vám slepička.
do horního rybníčka
a z rybníčka do louže,
kdo jí odtud pomůže?

Velikonoční hádanky a vtipy

Víte, jakým způsobem chytíte velikonočního zajíčka?

Tak, že budete předstírat, že jste mrkev.

Kdo je to? Přišel na Zemi, aby lidi naučil žít, milovat a pomáhat si.

Ježíš

Co je důkazem, že mrkev zlepšuje zrak?

Žádný zajíček nenosí brýle.

Když bude kohout sedět na vejci na vrcholu kopce, na kterou stranu se bude vejce kutálet?

Na žádnou, kohouti nesedí na vejcích.

Nemá na hlavě ani vlas, přesto má hřeben.

Kohout

Našel jsem na břehu vrbu, už si proutky čerstvé drbu. Volám všechny na pomoc, budeme plést celou noc. Co je to?

Pomlázka

Je pěkný, je z čokolády, nevím si s ním věru rady. Nechce mrkev, nechce jíst, lepší bude ho dnes sníst. Co je to?

Čokoládový zajíc

V létě jsem dlouho vzhůru, v zimě chodím spát brzy. Kdo jsem?

Slunce

Čím končí Velikonoce?

Písmenem E.

Velikonoční tvoření

Z barevných papírů můžeme vyrobit vajíčka, z kterých se budou líhnout kuřata.

- barevné papíry popř. tašky z e-shopů
- bílá čtvrtka
- ruličky od toaletního papíru (popř. od papírových utěrek – ručníků)
- kulaté papírové talíře
- špejle nebo nanuková dřívka
- lepidlo nebo tavná lepicí pistole
- dřevěné kolíčky na prádlo
- peříčka, nejlépe barevná
- černý fix (tuš), popř. samolepící dekorační oči
- prstové barvy nebo tempery
- vlna nebo silnější provázek, popř. přírodní lýko

Jsme dě-ti tvé, jsme dě-ti
 krá-lov-ství, ve jmé - nu Je-žíš
 máme ví - tězství. Před Bo-ží
 sva-tos - tí d'á - bel pryč u - tí - ká,
 ve svět-le tvém a v lásce tvé je krásné
 žít. A - le - lu -
 - ja, a - le -
 lu - ja.

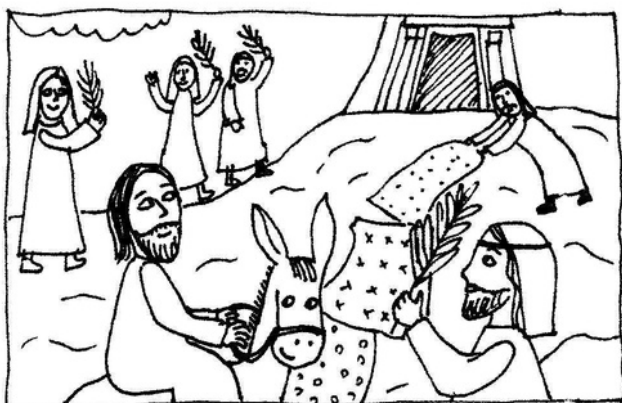
HALELUJA ŠABALABA LABAM BAM

$\text{♩} = 132$

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and common time. The tempo is marked as 132 beats per minute. The first staff contains the melody for 'Ha-le-lu-ja' with a G chord above it. The second staff contains the melody for 'ša-ba-la-ba labam bam' with D and G chords above it. The third staff contains the melody for 'ha-le-lu-ja ša-ba-la-ba labam bam. A-men, a-men.' with C, G, D, and G chords above it.

Ref.: Ha-le-lu-ja ša-ba-la-ba labam bam, ha-le-lu-ja
ša-ba-la-ba labam bam, ha-le-lu-ja ša-ba-la-ba
labam bam. A-men, a-men.

1. Ježíš je Pán a já ho mám rád.
2. On za mě zemřel a z mrtvých vstal.
3. On je Král a přijde zas.

Ježíš jel na oslíku s učedníky do Jeruzaléma. Lidé volali: „**Hosana!**“, mávali ratolestmi a vítali ho jako krále.

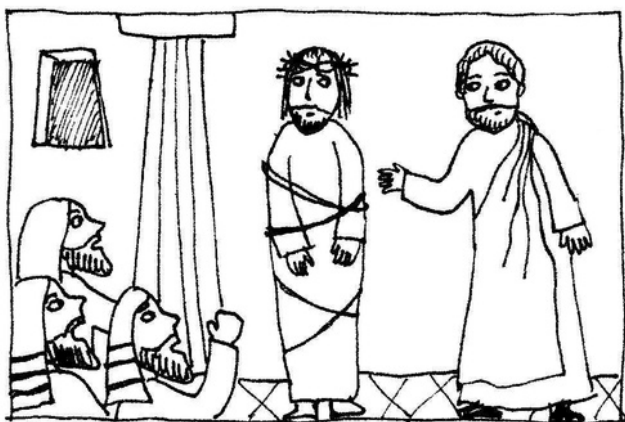
Blížily se Velikonoce. Ježíš večeřel se svými učedníky. Vzal chléb a řekl: „Vezměte a jezte, toto je moje **tělo!**“

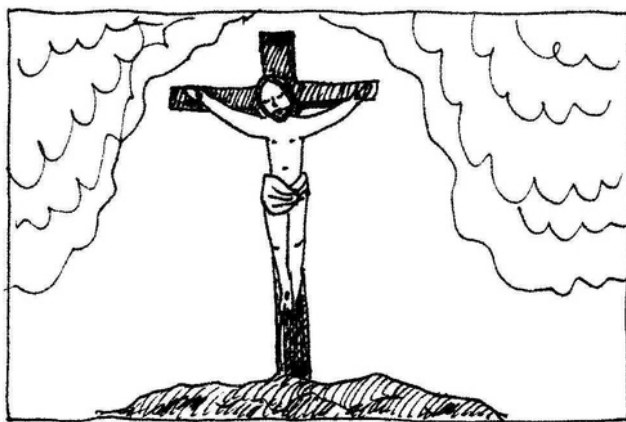
Také vzal kalich, vzdal díky, podal jim ho a pili z něj všichni. Ježíš řekl: „Toto je moje **krev!**“

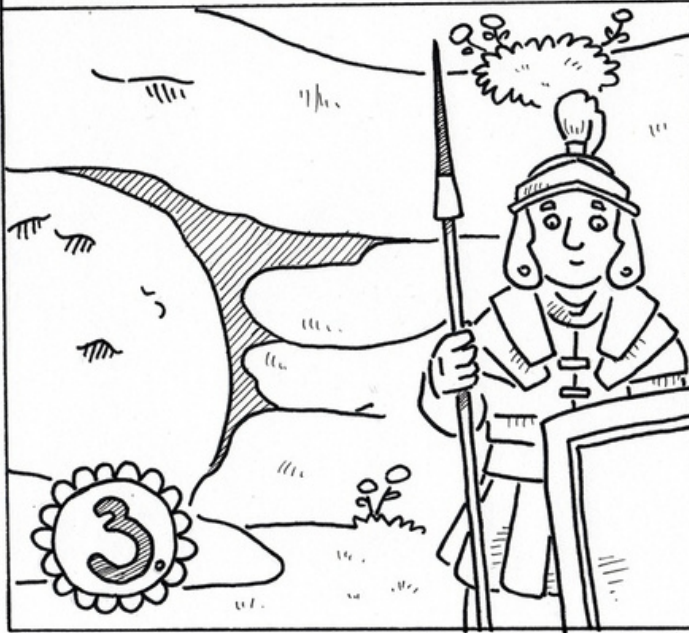
Jeden z učedníků Jidáš přivedl za Ježíšem vojáky. Ti Ježíše zatkli, když se modlil večer v **zahradě** a odvedli ho.

Místodržitel Pilát řekl: „Já na něm žádnou **vinu** nenalézám!“ Ale lidé křičeli: „Ukřižuj ho!“

Ježíš nesl svůj **kříž** na vrch Golgota, tam ho ukřižovali.

Seznámení s písmenky

V - VELIKONOCE

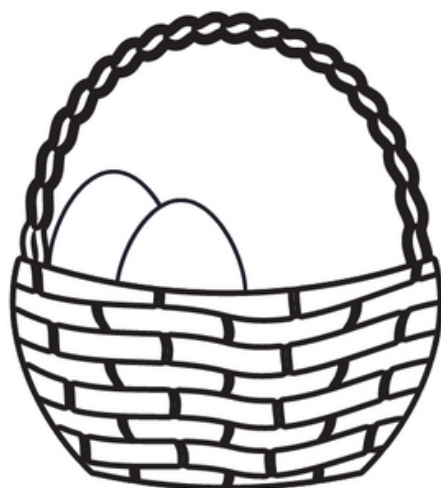
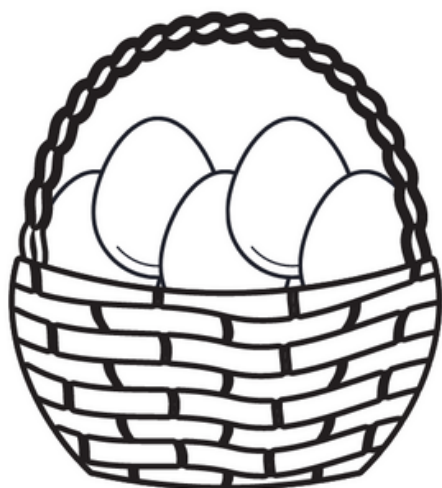
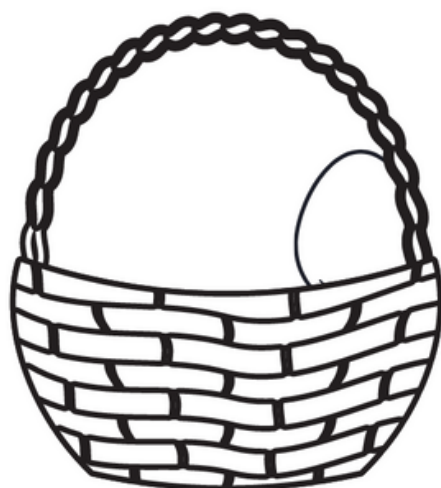
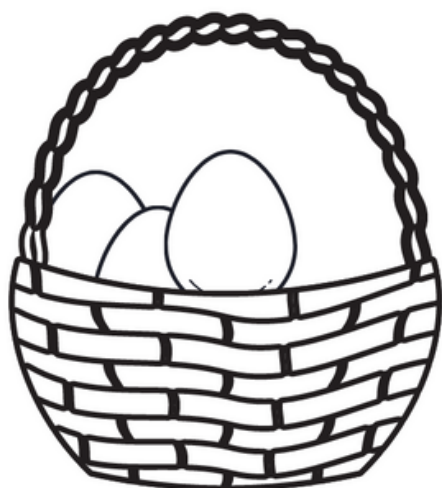
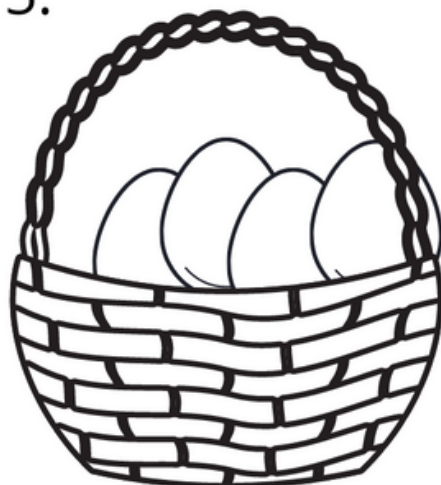
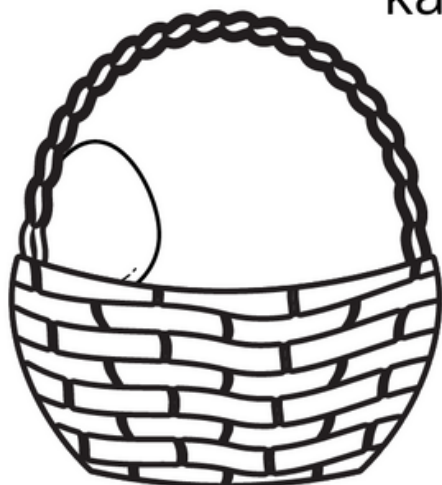

Několikrát obkresli velké písmeno V uprostřed. Vybarvi všechny věci, které patří k Velikonocům. Poznáš, na jaká písmenka obrázky začínají?

KOŠÍKY S VAJÍČKY

Domaluj do košíků tolik vajíček, aby jich v každém bylo 5.

VELIKONOČNÍ KRASLICE

GRAFICKÉ CVIČENÍ JEMNÉ MOTORIKY

Kdo ho zdobil? Ten má rád.
Kdo ho dostal, ten je rád.
Za vajíčko malované,
z velké lásky darované.

Víš co jsou Velikonoce? Proč jsou vajíčka jejich symbolem? A ještě jedna otázka. Víš, jak se jmenuje malované vajíčko? Pohovoř si s rodiči, s dědečkem nebo babičkou nebo s paní učitelkou o tom, jak se u vás zdobí vajíčka. Ozdoby na vajíčku začni kreslit hned od začátku a pokračuj po vytečkované čáře až na konec. Kraslici vybarvi a než práci dokončíš, můžeš si opakovat říkanku. Nakresli i jiné kraslice.

Co nás čeká a nemine:

Duben:

Mateřinka
Reduta - Růženka
Legohrátky s tatínky
Den Země ve Smetanových sadech
Koncert v Kině Hvězda
Návštěva knihovny

Květen:

Sportovní dopoledne pro předškoláky
Výlet - Kroměříž
Besídka pro babičky a dědečky
Besídka pro maminky

Červen:

Škola v přírodě
Den dětí
Spaní v MŠ s předškoláky
Loučení s předškoláky
Pohádková zahrada

**Požehnané Velikonoční
svátky Vám přeji paní
učitelky z MŠ s
křesťanskou výchovou.**

